

Bilag til bet. o. lovf. vedr. naturbeskyttelse

I mit svar på spørgsmål 1 B, bilag 4, er disse bemærkninger modificeret således, at der i Ribe og Sønderjyllands Amter gør sig særlige forhold gældende, og at det derfor godt her – i modsætning til de fleste andre områder i landet – kan have formodningen for sig, at omlæg med intervaller fra »12 til 20-25 år« regelmæssigt har indgået i den hidtidige drift. I sådanne tilfælde vil denne driftsform dermed kunne fortsætte som hidtil uden dispensation.«

Spørgsmål nr. 7:

Hvor mange hektar enge og overdrev var der i Danmark i 1986 og 1996?

Svar:

Jeg har forelagt spørgsmålet for Skov- og Naturstyrelsen, som har oplyst følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

»I 1986 gennemførte Miljøministeriet en kortlægning af de ekstensivt udnyttede naturtyper strandeng, fersk eng og overdrev. Ud fra tolkning af flyfotos og kort blev det beregnet, at der var 42.340 ha strandeng, 45.810 ha fersk eng og 7.560 ha overdrev i Danmark (Miljøministeriets projektundersøgelse 1986, Tekniker-rapport nr. 2). Arealer under 1 ha blev imidlertid ikke medtaget i denne kortlægning.

I forarbejderne til naturbeskyttelsesloven er arealet af strandenge/strandsumpe, ferske enge og overdrev skønnet til 180.000 ha (FT 1990-91, tillæg A, sp. 679, lovforslag nr. L 22, fremsat den 4. oktober 1990 af miljøministeren).

Efter det samlede resultat af amtskommunernes registrering af arealer omfattet af naturbeskyttelseslovens § 3 er der 103.671 ha fersk eng og 26.225 ha overdrev i Danmark, mens det totale strandengsareal er opgjort til 43.622 ha. De tre naturtyper strandeng, fersk eng og overdrev, der i forarbejderne til naturbeskyttelsesloven som anført blev skønnet til 180.000 ha, er således i 1996 registreret med i alt 173.558 ha.

Spørgsmål nr. 8:

Hvor mange hektar var der udpeget som paragraf 3 i 1994, og hvor meget er der udpeget pr. 1. januar 1997?

Svar:

Jeg har forelagt spørgsmålet for Skov- og

Naturstyrelsen, som har oplyst følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

»Enge og overdrev udpeges ikke, men er som de øvrige naturtyper (bortset fra vandløb), der er nævnt i naturbeskyttelseslovens § 3, beskyttede umiddelbart i henhold til loven, hvis de opfylder de nødvendige økologiske og størrelsesmæssige kriterier m.v.

Derimod skal de beskyttede enge og overdrev – ligesom de andre beskyttede naturtyper – registreres af amtskommunerne. Denne registrering sker i henhold til »Cirkulære om registrering af beskyttede naturtyper samt indsendelse af oplysninger til Skov- og Naturstyrelsen« (Miljøministeriets cirkulære nr. 128 af 13. juli 1993) på grundlag af »Vejledning om registrering af beskyttede naturtyper« (Miljøministeriet, Skov- og Naturstyrelsen, 1993) og tillige – for engenes vedkommende – Skov- og Naturstyrelsens notat af 5. marts 1997 om naturbeskyttelseslovens § 3, specielt i relation til ferske enge i marskegne, som blev fremsendt til udvalgets orientering den 10. marts 1997.

Registreringen er et arbejdsredskab for amtskommunerne ved administrationen og håndhævelsen af beskyttelsesordningen. Registreringen er ikke bindende, bl.a. fordi det er arealets tilstand på det tidspunkt, hvor der ønskes foretaget et indgreb, der er afgørende for vurderingen af, om det er beskyttet. Registreringen har derfor ingen retsvirkning for ejerne m.fl.

Den oprindelige frist for registreringen var den 1. september 1995, men på grund af tekniske problemer i enkelte amtskommuner forelå der ikke et samlet resultat af registreringen før i 1996. Det samlede resultat af registreringen fremgår af bilaget til min besvarelse af spørgsmål 4 (L 127 – bilag 7).«

Til udvalgets orientering følger vedlagt i 80 eksemplarer Skov- og Naturstyrelsens notat af 5. marts 1997 om naturbeskyttelseslovens § 3, specielt i relation til ferske enge i marskegne.

Notatet redegør for de problemstillinger, som er rejst fra Ribe og Sønderjyllands Amter og landbrugets organisationer, og indeholder Skov- og Naturstyrelsens kommentarer og præciseringer af de gældende regler.

Udgangspunktet har været de særlige problemer med beskyttede ferske enge i marskegnene, men notatets præciseringer af gældende regler har også relevans for administrationen af engbeskyttelsen i andre dele af landet. No-